

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ezen kívül minden hirdetésnél 60 fl. bélyegdíj fizetendő. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Előfizetési felhívás.

Lapunk mai számával végére értünk a IV.-ik évfolyam második évnegyedének s ez alkalmából időszerűnek látjuk a tisztelt erdészeti és vadászati altiszti testület minden egyes tagját a jövő évnegyeddel az előfizetők sorába való belépésre fölhívni.

A legközelebbi jövő hivatva van forduló pontot képezni az erdészeti és vadászati altisztek életében, a mennyiben küszöbön áll az Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület megalakulása, melynek magasztos eszméjét először lapunk vetette föl s melynek érdekében azóta folyton buzgólkodik és munkálkodik.

Az egyesület eszméje nagy viszhangra talált mindazok szívében, kiket létesítése közvetlenül érdekel s immár sok ezer altiszt epedve várja annak megalakulását, hogy azután kebelébe léphessen s ezek nagy része mégsem részesíti támogatásban az ezért való küzdelemben vezérszerepet játszó lapunkat, már pedig a győzelem csak ott lehet biztosítva, hol a sereg nem hagyja cserben a vezért, hanem azzal karöltve küzd a diadal kivívásáig.

Ismerjük mi jól, sőt talán legjobban azokat a szerény anyagi viszonyokat, melyekben az erdészeti és vadászati altiszteknek egész életükön át küzdeniök kell a mindennapi létért, de hiszen lapunk támogatása olyan csekély anyagi áldozatot igényel, hogy azt még a legszegényebb is minden nagyobb megerőltetés nélkül meghozhatja.

Minden valószínűség szerint s az eddigi jelekből következtetve a reánk következő évnegyedben fognak alapszabályaink megerősítést nyerni s erről az érdekelteket, illetve érdeklődőket első sorban az Erdészeti Ujság fogja értesíteni és a további teendőkről tájékoztatni s így mindenesetre szükséges, hogy mindazok, kik az alakítandó egyesület tagjaivá óhajtanak lenni, legalább a megalakulás tényének befejeztéig lapunkat járassák, hogy ennek segítségével megfelelő utbaigazítást nyerhessenek az egyesületbe való belépés módozataira nézve,

Fölkérjük tehát ezennel lapunk összes eddigi barátjait, hogy erről környékbeli kartársaikat is értesítsék s őket a zászlónk alá való csoportosulásra buzdítani sziveskedjenek,

Ez alkalommal még kérjük mindazokat, kik előfizetési díjaikkal a multa nézve hátralékban vannak, hogy ne csak régibb tartozásukat kiegyenlíteni, hanem az új előfizetést is a jövő évnegyedelején beküldeni sziveskedjenek, módot nyújtván ez által nekünk nyilvántartásunk könnyebb vezetésére, megjegyezvén egyuttal, hogy mindazoknál, kiknek előfizetésük még a múlt évben járt le s kötelezettségüknek nem sietnek eleget tenni, a lap további küldését be fogjuk szüntetni.

Az előfizetési díjak beküldésének megkönnyítésére azok részére, kiknek előfizetésük lejárt vagy pedig e hó végével fog lejárni, utalványlapokat mellékelünk, melyeken egyuttal a röpirat is megrendelhető.

Reméljük, hogy hívó szózatunk nem fog eredménytelenül elhangzani, hanem élénk viszhangot kelt mindazok szívében, kik a közjóért való küzdelemben részt venni óhajtanak.

Az Erdészeti Ujság
kiadó hivatala.

Egy kis statisztika.

Lapunk hivei közül többen és többször fordultak a szerkesztőséghez azzal a kéréssel, hogy közölnék velük, melyik vidéken s milyen arányban van a lap elterjedve.

Megvalljuk az igazat, hogy erről magunknak is csak hozzávetőleges tájékozottságunk volt, mert a pontosabb adatok összeállításához más irányú és sokoldalú foglalatosságunk mellett nem volt időnk, most azonban azért is, hogy az illetők kívánságát teljesítsük, no meg a saját kíváncsiságunk kielégítése végett is fáradságot vettünk magunknak a vonatkozó statisztikát nyilvántartási könyveink alapján összállítani s azt a következőkben ismertetjük:

Vármegyék szerint az előfizetők, illetőleg a lapot járatók száma a következőképp oszlik meg:

Abauj	5
Alsó-Fehér	4
Árad	17
Arva	2
Bács-Bodrog	25
Baranya	23
Bars	20
Békés	1
Bereg	11

Besztercze-Naszód	6
Bihar	28
Borsod	20
Brassó	6
Csanád	7
Csik	1
Csongrád	1
Esztergom	8
Fejér	3
Fogaras	10
Gömör	12
Győr	2
Hajdu	4
Háromszék	12
Heves	13
Hont	20
Hunyad	31
Jász-Nagy-Kún-Szolnok	1
Kis-Küküllő	3
Kolos	20
Komárom	8
Krassó-Szörény	11
Liptó	9
Mármaros	19
Maros-Torda	16
Moson	3
Nagy-Küküllő	7
Nógrád	12
Nyitra	20

TÁRCZA.

Emlékezés a szabadság hajnalára.

(Felolvasta az Emke daloskör márczius 17-iki estélyen Podhradszky Emil).

Tél van; búskomor téli idő. A nagy természet szinte kihaltnak látszik: nem csoda! éltető anyját, mindnyájunk közös anyját hó és jégpáncél borítja. Erdőn, mezőn halotti csend honol; az erdők, mezők szabad dalnokai nincsenek sehol, vig danájuk nem örvendeztet a fület, a lelket,

De mégsem egészen csendes a határ.

A fák lambjaikat elhullatott ágai közt végig sivit a dermesztő északi szél s ezek olyan keservesen sírnak, mintha kegyetlen ellenségüktől kegyelmet könyörögnének. Hol van most az a lágy, fülbe mászó, lelket üdítő susogásuk, melyet friss zöld lombjaik

hallatnak, midőn az enyhe tavaszi szellő csókolgatja, simogatja?

A szél okozta sivitásba itt-ott belevegyül a vér- szopó, éhes farkasok borzalmas üvöltése s ennek hallatára a határ szelid lakói remegve keresik buvó helyeiket.

Szomorú, nagyon szomorú kép ez, melynek szemlélésénél elszorul az érző emberi kebel. Jó, hogy nem tart örökké.

Az eddig alatt járó nap fokonként magasabbra hág a magas égbolton, a téli köd kezd lassacskán oszladozni s a mindent éltető sugarak bearanyozzák a vidéket. Napról-napra jobban ontja ránk a nap szívének melegét, melynek hatása alatt megroppan a jégpáncél, elolvad a szép fehér hólepel s a bokrok alján szerényen meghuzódó ibolya kidugja bájos, illatos arcocskáját, fölötte pedig fölhangzik a dalos madárka csicsergése.

A hosszú télen át elfásult, komor lelkek fölvidulnak, a börtön — számba menő szobák ajtai megnyílnak s mindenki örömtelt szívvel siet ki élvezni a jóságos nap éltető melegét. Itt a tavasz! Itt a kikelet!

Pest-Pilis-Solt-Kis-Kún .	20
Pozsony	7
Sáros	2
Somogy	29
Sopron	17
Szabolcs , , ,	4
Szatmár , , ,	10
Szeben , , ,	13
Szepes , , ,	6
Szilágys , , ,	2
Szolnok-Doboka , ,	1
Temes , , ,	25
Tolna , , ,	18
Torda-Aranyos , ,	7
Torontál , , ,	9
Trencsén , , ,	2
Turóc , , ,	2
Udvarhely , , ,	3
Ugocsa , , ,	0
Ung , , ,	26
Vas , , ,	12
Veszprém , , ,	16
Zala , , ,	25
Zemplén , , ,	4
Zólyom , , ,	11

Ezen kívül van Galicziában 1, Horváth-Szlavonországban 2 előfizetőnk, összesen járhatja tehát a lapot 695 erdészeti és vadászati altiszt.

A hazánkban alkalmazott összes erdészeti és vadászati altisztek számát már most nagyon mérsékelt számításokkal húszezerre téve kitűnik, hogy ezek közül alig 3-5 százalék járhatja a lapot. Az olvasók számát ugyan sokkal többre tehetjük, mert hiszen akadhatnak helyek, ahol többen együttesen fizetik azt elő, nem is számítva azokat, kik kényelmesebbnek találják azt buzgóbb társaiktól kölesön kérni s így ahhoz ingyen hozzájutni,

Nem minden érdekesség nélkül való az sem, hogy az olvasók mint tesznek eleget fizetési kötelezettségeiknek s az előfizetési díjakat hogy küldték (vagy még nem küldték) be,

Ezen a téren a következő számadatokat találjuk:

Előfizettek 1900 december végeig	15
„ „ november „	1
„ „ október „	1
„ „ szeptember „	8
„ „ augusztus „	5
„ „ július „	6
„ „ június „	128
„ „ május „	27
„ „ április „	45
„ „ március „	227

Tartozásban vannak:

1898 november 1-től	1
1899 január 1 „	2

Tél volt, szomorú tél szép hazánk minden vidékén; hosszú, évszázados tél.

Az emberi szíveket fagyos páncél borította s kiölt azokból minden érzést. Néma csönd honolt a tájon, mintha az egész egy nagy temető lett volna, temetője a régi magyar szabadságnak. A Rákócziak, Bocskay Bethlen által ültetett szépen ki is virított szabadság — virágokat vastag hólepel, az önkény és zsarnokság hava borította. Az egyhangú némaságot csak itt-ott szakította félbe valamely lenyűgözött jobbágy kesergő jajszáva, sóhajta; olyan volt az, mint mikor a téli szél korbácsának csapásai alatt siratja a csupaszon maradt fa elvesztett lombjait. A sugárzó, életető nap pedig még mindig késett, hazánk eget még mindig sűrű köd borította.

A természet törvénye azonban szent és megmásíthatatlan, nincs erő és hatalom, mely azt rendjében megbolygathassa. A természet törvényei szerint a tél bár hosszú lehet, örökké nem tarthat, hanem át kell adnia birodalmát a kikeletnek. A nap leáldozik ugyan, sugara

veszíthet melegéből, de örökre nem tűnhet el s midőn újra fölkel, azt, a mit a télen át megtakarított, az ő életető melegségét fokozott mértékben ontja a világra.

És fölkel hazánk elborulva volt egészen a nap, fényesebb, melegebb mindazoknál a napoknál, melyek azelőtt fényeskedtek rajta, olyan fényesen, olyan ragyogó pompában, mintha csak elődjeinek összes fényességét is örökölte volna.

Magyarországnak ez a napja Kossuth Lajos volt.

Az ő fényessége egyszerre elárasztotta hazánknak a gyász ködébe burkolt vidékeit, az ő szívének kiolthatlan, izzó tüze meleget, árasztott mely megolvasztotta a hatalmasok szívét borító jégpáncélt s ime mintegy varázspálcza érintésére fölvidult a táj, a régi szabadságnak mélyen fekvő gyökerei kezdtek újból sarjadzani s az első virág, a mit minden érző szív nagy gyönyörűségére hoztak, a századokon keresztül rabigában nyögő jobbágy nép fölzsabadítása volt.

Távol legyen azonban tőlünk, hogy bármit is levonjunk azoknak a nagyoknak és hatalmasoknak az

1899 április	1 „	4
„ június	1 „	1
„ október	1 „	18
„ november	1 „	7
„ december	1 „	5
1900 január	1 „	150
„ február	1 „	21
„ március	1 „	23

Előfizetését tehát rendesen s előlegesen 464, utólagosan (gyakran sehogysem) 232 s így egy harmadrésze az összesnek küldi.

Ha már most ezeket a statisztikai adatokat nem csekély fáradsággal összeállítottuk, nem mulaszthatjuk el, hogy az azokból levonható következtetésekre és tanulságokra is át ne térjünk, ezzel azonban lapunk szűk tere miatt a következő számban fogunk foglalkozni.

(folytatása következik).

A tacsóval való vadászat.

(Mutatvány a „Zoologiai Lapok” folyóiratból).

I.

Már a tacsónak alakja is mutatja, hogy mire van predestinálva. Ezen görbelábú kutyaajtát említett hibája miatt sok más kitűnő és előnyös tulajdonságokkal kárpótolta a végzet.

Már többször és nem csekély csudálkozásomra épen vadászemberektől hallottam azt kérdezni, hogy melyek azon kitűnő és előnyös tulajdonságok, melyekkel

a tacsó rendelkezik? . . Nem hozok fel többet, mint: a rendkívüli jó szaglást és ritka bátorságot, mely tekintetben legnagyobb fajrokonai közül is többeket háttérbe szorít. Gazdájához hűen ragaszkodik, éber, kitartó és szívós, vizsariaszthatatlan, tanulékony és sokféleképp használható.

Én egy „Jancsi” nevű tacsómmal vadászok szalonkákra, fürjekre, nyulakra, vízi tollas vadakra, foglyokra, rókákra, őzekre, zergékre stb. kitűnően dolgozik a róka-lyukban, nem kell nálánál jobb kopó nyulakra, daczára görbe lábainak, ha kell reggeltől estig hajszol őz vagy zerge után. Mindezek után ugyanezen Jancsi-val szalonkákra busirozok és ő soha sem keres 15—20 lépésnél tovább előttem és ha nem szólok neki, a világért sem távozik tovább, ha pedig a szalonka fölkel, ezt egy-két juff-juff-al adja tudtomra, de ez alatt a helyéről meg nem mozdul. Mig ellenben, ha lelövöm a madarat, bárhonnan is előkeríti és elhozza, mint a legjobb vizsla.

Éppen így cselekszik az én tacsóm a fürjvadászatokon is, nem megy messzebb előttem 10—15 legfeljebb 20 lépésnél és a mint a fürj fölszáll, megáll és felém néz; ha leesik, a legszebben elhozza, a nélkül, hogy legkevesebbé is összemarná, mig ellenben, ha tavábbrepül, vissza néz és azt várja, hogy merre felé intek neki a kezemmel, hogy azon irányban ismét megkezdje illetőleg folytassa a keresést. Nem hagy engem Jancsi cserben a vízi vadászatoknál sem, ott is teljesen ismeri a tennivalókat, melyeket úgy végez, mint akár a legjobb „vízi kutya”; pedig ezen Jancsinak szülei nem voltak semmiféle kutyaörzskönyvbe bevezetve. Az anya jó bujkáló volt, apjáról sem mondhatok mást, minthogy többet járt és hevert szőnyeges padlón, mint kint a száraz földön, egy szóval csupán

értékéből, kik áldozatkészségükben nem ismertek határt, midőn legnagyobb és legféltettebb jogaikat tették le a haza oltárára akkor, midőn szívesen megadták a népnek legnagyobb kincsét, a szabadságot.

A nép tehát fölszabadult, jogokat, szabadságot kapott a negyvennyolczas örök emlékezetű években, a föld szabaddá lön s a magyar nemzetnek éltető eleme, a nemesség világra szóló példát tudott adni a nagylelkűségben.

A szabadság fája immár el volt ültetve, de hogy az megnövekedjék, megizmosodjék, ápolni és öntözni is kellett, de ez a fa olyan, mely nem elégszik meg a vízzel való öntözéssel, neki vérre van szüksége, hogy megizmosodjék, mert ne feledjük, hogy a szabadság rózsái a vérrel áztatott mezőkön virítanak legszebben.

A nép szabad volt ugyan, de nem volt szabad a haza, a szabadság tehát nem volt tökéletes, mert szabad népnek csak szabad hazában van helye.

A haza szabadságának lenyírt szárnyai még mindig Bécsben voltak, azokat onnan el kellett hozni, mert mit ér a szabadság szárnyak nélkül?

A nép jogai után követelni kellett a haza szent jogait is.

Kossuth Lajos a pozsonyi országgyűlésen tartott örök emlékü beszédében azt mondta:

„Mi rajtunk egy fojtó gőznek nehéz átka ül, a bécsi rendszer csontkamarájából sorvasztó szél fú ránk, mely idegeinket megmerevíti s lelkünk röptére zsibbasztólag hat”.

Ennek a beszédnek a hatása alatt határozta el az országos rendek gyűlése, hogy alkotmányt nem kér, de követel a magyar haza részére s ilyen értelemben teszi meg fölíratát az abszolutisztikus hatalomhoz.

A fölírat hire mint a futó tűz futott végig a hazán s mindenütt nagy lelkesedést keltett, de sehol sem olyat, mint Pesten, mely ez időtájt kezdett kibontakozni százados elhagyatottságából.

Az eszme legbuzgóbb terjesztője az egyetemi ifjuság volt, mely szíves örömet fogadta el vezéreivel az akkor már országos hirre kapott Petőfi Sándort és Jókai Mórt, a két koszorus költőt, kikhez méltó

kedvencz szobakutya volt, a mely éberségén kívül más jó tulajdonságot nem árult el, hanem ezt valószínűleg fiára is átörökitette. Bevallom nem hittem, hogy ezen állatból valaha is legyen valami és csak azért fogadtam vadásztársnak, mert momentán nem volt más kutyám, később azonban úgy megkedveltem, hogy utóbb beszerzett más fajtájú jó kutyáim daczára sem birtam tőle megválni.

Bárhova is mentem, Jancsi mindig velem jött. Időtöltésből és játékképen kezdtem eleinte az állatot apportírozásra tanítani, azért mondtam, csak játékképen, mert eszemben sem volt, hogy ügyességét és tanulékonyágát komolynak vegyem; de az én Jancsim olyan szenvedélyes apportírozó lett, hogy mindenkinek csudálatát vonta magára. A legnagyobb hidegben a még oly magas partról százszor is talán beleugrott volna a vízbe egy bedobott tárgy után.

Ha vadászni mentem, a Jancsi is velem jött, és mivel sohasem volt útban és soha nem rontott, hát megengedtem neki ezt az örömet.

Ha a vizslával vadásztam, ő is hűen a vizsla mellett ment és evvel lépést tartva együtt keresett, ha a vizsla vadat állt, ő is állta.

Eleinte természetesen hogy csak utánozta nagyobb társát, de idővel rájött a dolog jelentőségére és már öntudatosan állta meg a vadat. Az apportírozásnál épen úgy volt, sőt akárhányszor hagyta Jancsi az erre hivatott szaktársát székenben, mivel ő előbb megtalálta a lelőtt vadat a vizslánál. Ez által annyira megtetszett nekem a kis Jancsi, hogy most már az ő működését is komolyabbnak kezdém venni, és fölváltva csak egyedül vele is elmentem fürjezni.

Ezen időtől kezdve fokozatosan a feltétlen engedelmeskedésre is tanítottam Jancsit. Ezt úgy értettem

meg vele, hogy a hányszor friss nyomon volt, vagy a hányszor a vad előtt állt, mindig visszahívtam magamhoz. Persze, hogy eleinte nem igen akarta fütytemet vagy hívásomat hallani vagy érteni; de mire aztán zsinórra tettem és ha nem akart engedelmeskedni, ennek segítségével emlékezetébe juttattam kötelességét. Így nagyon hamar rájött arra, hogy mégis meg kell hallani a hívást és erre azonnal annak irányába sietni, mert annál előbb megint visszatérhet a vadhoz. Nyolcz napig sem tartott és az én tacsóm olyan appelet ért el, hogy ezt magam is megcsudáltam; tehát úgy egyszerre az én tacsómból a legjobb vizsla lett, a nélkül, hogy magam is akartam, vagy csak gondolni mertem volna is erre.

De mit árthat az Jancsinak, ha most a kopóvadászatokra is magammal viszem, gondolám magamban, hisz úgy sem fog ezekkel a vad után menni, és ha meg is próbálja, majd abba is hagyja nemsokára; — de nagyon csalódtam.

A mint tacsómat a kopókkal elengedtem és a mint Jancsi velük elindult, úgy velük is jött vissza, a a nyulat elől űzve. Természetes, hogy nem volt ezek csoportjában hanem jóval hátrább maradt, de azért még sem hagyta el a társaságát. De miután ezt a nyulat lelőttem és a kopók ismét tovább indultak, ő már nem tartott többet velük, hanem kipihente előbb magát úgy egy félóra hosszáig, mire aztán magától fölkel és egyedül eltűnt a sűrűség között. Alig hogy egy negyedóraig bent volt a sűrűségben, egyszerre csak hallom, hogy Jancsi egyedül csahol. Mi lehet ez? Jancsi biznoy magában és egyedül egy nyulat felhajtott és azt űzni kezdte. Legalább is 2 óra hosszáig szünet nélkül kergette a nyulat, míg ez végre elémbe került, hogy lelőhettem. Ezen eredménnyel Jancsi is

társakul csatlakoztak Vasvári Pál, Irinyi József, Irányi Dániel, Degré Alajos, Bulyovszky Gyula, Vidacs János, Vajda János, mindannyian hatalmas tényezői a közéletnek és még sok más jelesek.

A „márcziusi ifjak“ nevét méltán viselő ez a kis csoport volt az, mely a márczius 14-iki s hazánk történetében örökké emlékezetes népgyűlést rendezte, a melyen megformulázták és elfogadták azt a 12 pontot, melyekben egybefoglalva találjuk a magyar nemzet kívánságait.

A nevezetes 12 pont a következő volt:

1. Kívánjuk a sajtó szabadságát, a cenzura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereget,
6. Közös teherviselést.
7. Az urbéri terhek megszüntetését.

8. Esküdtszékeket képviseletet egyenlőség alapján.
9. Nemzeti bankot.

10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra; magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.

11. A politikai statusfoglyok bocsájtassanak szabadon
12. Kívánjuk az úniót Erdélylyel.

Az események ezután rohamosan jöttek egymásután, siettetten kivált azokat a Párisban és Bécsben kitört forradalom.

1849 márczius 15-én született meg a szabad sajtó első két terméke: Petőfi „Nemzeti dal“ című gyűjtő költeménye és a 12 pont.

Az egész ország a lelkesedés örömmámorában úszott s mindenki remélte, hogy a magyar nemzet kívánságai teljesülni fognak.

Sajnos, nem így történt.

A könyörtelen, rideg reakció ellene szegült a szabadelvűség méltányos és jogos kívánalmainak s a

megelégedettnek látszott, mert ezen nap már nem ment tovább keresni.

Mikor a vizslával szalonkázni mentem, Jancsit is elvittem magammal s ő itt is megállta a helyét és csak a vizsla mellett baladt előre, épen úgy, mint a fürjvadászaton. Azt tartottam, hogy a tacsó csak azért nem megyen tovább a sűrűségbe, mert a vizsla is közel maradt, de ha majd egyedül lesz, majd csak megint a kopózást előveszi, mert azt lehetetlennek tartám, hogy én Jancsit a szalonkázásnál a sűrű galyak között is egyedül használhassam. És ez még sem vala lehetetlen.

Körülbelül két hétig vadászatam szalonkákra főlválva, egy nap a kopókkal a másik nap a vizslával, Jancsi mindig részt vett, egy nap kopó volt, második nap vizsla de ezentúl csak ő egyedül folytatta a hajtást és nem tartott már a többi kutyákkal.

Most még is csak kíváncsi voltam, hogy mit fog Jancsi egyedül csinálni, ha a sűrűségbe jön, vajjon kopózni fog-e, vagy pedig vizslázni, ép ezért vele mentem ki egyedül. A mint a sűrűséghez értünk, nem tudta magát Jancsi elhatározni, hogy mit csináljon, — vajjon vizslázzon vagy pedig kopózzon-e, előttem haladt tiz lépésre, és folyvást visszafelé nézett rám, mintha kérdezni akarta volna tőlem, hogy mit csináljon. Miután végre látta, hogy én követem és hogy nem szólok semmit, valószínűleg azt tartotta, hogy úgy akarom, hogy ő csak közel keressen és folytatta a szalonkázást vagy vizslázást.

(folytatása következik.)

Végzetes tévedés.

A mult napokban lett elhantolva egy itteni kartársunk, kinek halálát az orvos felületessége és a gyógyszerész végzetes tévedése okozták.

Az eset egy kartársunk buzgóságából ismertetve lett lapunk mult számában s így a tisztelt olvasók tudni fogják, hogy Kémenczi Mihály fiatal bezdáni kincstári erdőőről van szó, ki némi kis rosszullete következtében orvosához fordult s ez „pastilla cascara“-t irt elő, a gyógyszerész azonban ezt „pastilla carasiva“-nak olvasta s bár tudta azt, hogy az utóbbi erős méreg, azt — bár a szokásos figyelmeztető jelzés mellett kiszolgáltatta, mit azonban a beteg neje nem vett észre, hanem a gyógyszernek vélt mérget gyanúflanul beadta férjének.

Hogy ennél a tragikus esetről tulajdonképpen ki a legnagyobb bűnös, azt nehéz lenne megállapítani. Szerintem leghibásabb az orvos, ki a vényt olyan hanyagul s orvosi szokás szerint elhanyagva-vetve irta, hogy abból mást is ki lehetett olvasni.

Vádolható a gyógyszerész is, mert neki tudnia kellett, hogy az, a mit kiszolgáltatta, az ott irt mennyiségben halált hozó méreg s ezért kötelessége lett volna a vényt előbb az orvoshoz visszaküldeni s annak újból való megvizsgálására felkérni.

Hibás volt azonban maga az áldozatul esett kartárs is és ennek neje, mert nekik is szemükbe kellett volna ötlenie az üvegre illesztett halálfejes méregjelzésnek.

Valóban megbocsáthatlan egyes orvosoknak ama felületességük, melylyel a vényeket írják, mert valóban sokszor a leggyakorlottabb gyógyszerészeknek is minden tudományukat össze kell szedniök, hogy azok tartalmát kibetűzzék s így nem csoda, ha az ilyen végzetes tévedések gyakrabban ismétlődnek.

No de nekem nem lehet hivatásom ezt az esetet bírálgatni, sem pedig a bűnösséget kisütni, mert ez a bíróság dolga, hanem szükségesnek látom lapunk tisztelt olvasóit óva inteni, hogy okulva ezen az eseten, a mindig szükséges óvatosságot ne tévesszék szem elől, nehogy úgy járjanak, mint jobb sorsra érdemes derék fiatal kartársunk.

Leszher Alajos.

jó de gyenge szívü uralkodó kénytelen volt meghajolni a kamarilla nyomása alatt.

Nem maradt más hátra, mint a kért de meg nem adott jogokat fegyveres erővel kieroszakolni.

És kitört a forradalom az ő teljes dühében, magával rántva a küzdelembe a haza legjobbjait, az ország virágát és támadtak hősök, minöket a világtörténelem kívülök alig tud fölmutatni.

A forradalom szent zászlóján ott ragyogtak a „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség“ gyönyörű jel-szavak, melyek alatt maroknyi nép indult küzdelembe a tizszerte nagyobb ellenség ellen.

Sajnos, hogy csak maroknyi és a haza polgárainak nagy része bár szívesen fogadta a szabadságot és egyenlőséget, melyekért dicső honvédeink sikra szálltak, vérüket ontották, életüket áldozták, a testvériséget nem akarták magukévá vallani, legföllebb olyan értelemben, mint a hogy azt az első emberpár elsőszülött fia Káin cselekedte, midőn életére tört az ő édes testvérének.

Az egyenetlen harc kimeneteléhez nem fért kétség. A túlerő letiporta, lenyügözte a bátor de kicsiny nemzetet s ismét gyászba borult a hon, siratva az alig megnyert és újból elvesztett szabadságát és fiainak ama legjobbjait, kik ezért vérüket ontották,

Következtek az áldatlan megtorlás hosszú és szomorú évei s a magyar hon ege beborult. Ismét itt volt a tél az ő fagygyasztó hidegével.

A tél azonban nem tart örökké, előbb-utóbb követnie kell azt a kikeletnek s a vérrel áztatott mezőkön ki kell virulni a szabadság rózsáinak.

És kivirultak a rózsák szebben, mint valaha s kisütött drága hazánk fölött a szabadság napja, ontván népünkre az egyenlőség meleg sugarait, a forradalom zászlójának szent jelszavaiból immár kettő testet öltött, de a harmadik, a minden erőnek alapja a testvériség, még mindig csak hiu ábránd s rajtunk a sor, hogy azt — ha csak dicső elődeink méltó utódai akarunk lenni — megtestesítsük, mert csak a három szent jelszó együttese mellett virul föl és lesz olyan erőssé hazánk, a milyennek lennie kell.

LEVELEZÉS.

Gelencze 1900 márczius 21.

Tekintetes szerkesztő úr!

Háromszék vármegyében — mint talán az egész országban is — az év első két havában egészen tavaszi időjárás volt s a verőfényes szép napokon a sertés csordák vigan legelészték a mezőn, a különös időjárás által meglepett emberek némely helyen már a krumplit is ültetni kezdték. No volt azután meglepetés, midőn márczius 14-én reggel 6 órakor havazni kezdett s tartott a hóvihar 48 órán át s a vidéket 169 méter vastag hótakaró borította. A közlekedés mindenfelé megakadt s úgy kellett egyik községtől a másikig ökrökkel és lovakkal utat taposztatni.

A hőtömeg nagyságát, a milyenre még a legidősebb emberek sem emlékeznek, legjobban bizonyítja az, hogy Hilib községben egy Vitályos András 69 éves földbirtokost, ki fölakasztotta magát, a nagy hó miatt csak negyednapon tudták eltemetni.

Jó lenne, ha a tisztelt kartársak más vidékről is hirt adnának ily rendkívüli időjárásról.

Üdvözlettel vagyok a szerkesztő úrnak
igaz hive György Lajos
I. osz. erdőőr.

Szerkesztői üzenetek.

Orbán István urnak. Maros-Vécs Igazsága van, a 2 korona egy negyed évre s így lapja június 15-ig van előfizetve. **Bohun József** urnak. Z. szt. András A lapokat a 15 számtól küldtük, mert újévi számunk véletlen baleset folytán elpusztult s készletünk nincs belőle. A röpiratot 22-én tettük postára s kérjük az árát utólag beküldeni. **Maár Ede** urnak, Békés. Előfizetése augusztus végeig van rendezve. Röpiratot nem rendel? **Csizmás Péter** urnak, Glogovác. A röpiratot dicsérő szavai jól estek nekünk. A kik csak eddig olvasták, mind hasonlóan nyilatkoznak s mégis olyan kevesen rendelik meg. **Csepcsényi Mihály** urnak, Gánya. A januártól visszamaradt számokat után küldtük s így az előfizetés június végeig van rendben.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradsky Emil.

685 sz.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Bakabánya nagyközségben elhalálozás folytán üresedésben levő községi erdőőri állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Ezen állással egybekötött javadalmazás a községi pénztár által havonként utólagos részletekben fizetendő 480 korona fizetés, 40 korona lakbér, 20 köbméter hasáb kemény tűzifa házhoz szállítva, az erdőtiszt által kijelölt egyes vágások fűvének használata, de csak sarlózás utján.

A nehézségektől ne riadjunk vissza, hanem az akadályok csak növeljék tetterönket, mintaképül pedig vegye magának mindenki a negyvenyolczas hazafiakát s kövesse azok dicső példáját.

Márczius 15-ike pedig, mely szabadságunknak tulajdonképeni megteremtője volt, legyen minden igaz hazafinak legszentebb ünnepe s emlékezete maradjon meg nem csak a mi sziveinkben, de a késő utódok sziveiben is örökkön örökké.

Megjegyeztetik, hogy a megválasztott erdőőr egy évi próba-szolgálatot köteles fenti illetményekkel teljesíteni s csak beválás esetén fog véglegesítettetni.

A választás folyó évi április hó 17-ének d. e. 9 óráján fog megtartatni Bakabánya nagy község közgyűlési termében. Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat, egészségi állapotukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket „Bakabánya nagyközség Elöljárósága” czimére f. évi április hó 15-éig nyujtsák be, mert a később érkezett vagy szabályszerűen fel nem szerelt kérvények figyelembe nem vétetnek.

Bakabányán, 1900 évi márczius hó 16-án.
Fendl Vilmos
közs. jegyző.

Kunos F.
bíró.

!! MEGJELENT !!

és 2 korona beküldése után azonnal bérmentve lesz megküldve a

RÖPIRAT

mely kizárólag az erdészeti altiszti személyzet helyzetével foglalkozik. Az érdekes műnek egy erdészeti altiszt asztalán sem szabadna hiányozni.

Előzetések az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatalának Szászsebes (Erdély) küldendők.

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók, Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói,
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói,

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV.. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szezint, szinte jutányos árban készítettnék. — Vévőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ivet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók,
Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

Magyar Fenyőmag Pergető Gyár

Erdészeti magkereskedés

FARAGÓ BÉLA, — Zala-Egerszegen.

Ajánl mindennemű hazai és külföldi legmagassabb csiraképességű

ERDEI VETŐ MAGVAKAT,

tölgymakkot s gyümölcsfa magvakat.

Arjegyzék bérmentve.

6—8

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Figyelmesebb és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-fórtás.

GYÜMÖLCS MAGVAK!

ERDÉSZETI MAGVAK!